

A hóhér kezére kell jutni a 2 chicagói fiatal gyilkosnak --- mondja az ügyész.

Az ország legelső elmeorvosával kívánja bizonyítani, hogy a két gyilkos teljesen épelméjű.

A Loeb-fiu újabb vallomása.

A Frank-fiu meggyilkolása miatt perbe vont két chicagói milliomos-gyerek ügyében kezdetét vette a vád és védelem nagy mérkőzése. A tárgyalás első napja — hétfő — alakisságokkal telt el, de úgy a vád, mint a védelem emberei szakadatlan munkában voltak, hogy a tárgyalás érdemleges anyagát előkészítsék.

Crowe államügyész a jogrend védelmében minden eszközt felhasznál, hogy hóhérekre juttassa a gyilkosokat.

Miután a védelem arra helyezi a súlypontot, hogy a gyilkosok embelei beszámíthatatlanságban szenvednek és ezért rémes tettük idején nem voltak urai szabad akaratuknak: az államügyész a védelemnek ezt az ütközéspontját igyekszik megdönteni és idevágóan a következő nyilatkozatot tette:

Nathan Leopoldnak és Richard Loebnek életükkel kell fizetni a bűnért; a vádhatóság az ország legelső elmeorvosait fogja szakértőkként kihallgatni, hogy megdöntse az embelei beszámíthatatlanságra alapított védelmet és bebizonyítsa, hogy mindkét büntetést észésszerű, beszámítható és a tett elkövetésé idején szabad akaratelhatározásának ura volt.

Időközben Richard Loeb — az egyik gyilkos — állítólag újabb vallomást tett, melyben beismeri, hogy a gyilkosságot

A CHICAGOI GYILKOSÁGI PER UJ KÉPEIBŐL

1. Nathan Leopold, Jr. az egyik milliomos gyilkos. 2. Robert Franks az áldozat. 3. Richard Loeb a tárggyilkos. 4. Robert Crowe az államügyész. 5. és 6. A védők és pedig Benjamin Bachrach és Clarence Darrow. 7. 8. és 9. A helyettes államügyészek: John Sarboro, Jos. Savage és Milton Smith. 10. A levél, melyet a gyilkosok az áldozat atyjához intéztek és válságdíjat kértek.

ő követte el és Nathan Leopold mint tettestárs segédkezett a tett elkövetésénél és a büncselekmény nyomainak eltüntetésénél.

A tárgyalás megnyitását a

kíváncsiak ezrei várták, akik valósággal megostromolták a törvényszéki palotát. A polgári és szolgálati ruházatot viselő rendőrök egész raja ügyelt a közbiztonságra. A bírósági ta-

nács elnöke John R. Caverly, ki a megnyitás után először is elrendelte az esetleges sürgős indítványok előterjesztését. A védők a tárgyalás elnapolását indítványozták.

KVÓTÁN FELÜL IS BEBOCSÁTANDÓK a bevándoroltak hitvesei és gyermekei.

Kedvező ítéletet hozott a szövetségi felebbezési bíróság.

Az európai országokból Amerikába igyekvőket felette közelről érinti és érdekli az a kedvező ítélet, melyet New Yorkban a Szövetségi bíróság felebbezési törvényszéke hozott. A bíróság ítélete értelmében az Amerikában állandó megtelepedési szándékkal tartózkodó külföldiek, kik családjuktól elszakadva élnek ebben az országban, az ítélet erejénél fogva Európába utazhatnak, hogy onnét feleségüket és 18 éven aluli gyermekeiket magukkal hozzák. Az ilyen körülmények közt bevándorló külföldiek nem esnek bele a kvótába.

Burton K. Wheeler lesz a La Follettek alelnökjelöltje.

Burton K. Wheeler demokrata pártállású szenátor, aki a washingtoni törvényhozó házban Montana államot képviseli, elfogadta La Follette pártjában az alelnökjelöltséget. Wheeler hosszú ideje rokonszenvez már La Follette politikájával; legutóbb az igazságügyi kormány botránvált vizsgáló szenátusi bizottságban folytatott tevékenységét, mely arra vezettetett, hogy az igazságügyi miniszter távozzon kényszerűen.

A független ir köztársaság pártjának tagjai szintén La Follette mellett foglaltak állást.

Az ausztráliai benszüllöttek fehér nőket elraboltak.

Londoni jelentés szerint ausztráliai benszüllött feketék elsőlyesztették a 300 tonnás Douglas Mawson hajót, legyilkolták a fehér férfiakat, a fehér nőket pedig elrabolták.

Háborura való készülődést hirdet Ford, a békebarát.

Henry Ford a kiérdemesült békebarát, a békebiztosításának új módját találta fel: Amerika olyan nagyarányú háborus felkészültségét, mely képtelenné tegye a többi országokat netáni ellentállásra. Hogy ez a helyzet bekövetkezzék, a "Chilean nitrat" robbanó anyagnak szakadatlanul tartó gyártását hirdeti. Tervezői hosszas nyilatkozatot tett egy amerikai újságról.

Az elmerült olasz cirkáló legénységét megmentették.

A Sziciliában vulkánkitörés okozta vihar következtében elmerült 250 tonnás "Orfanto" olasz cirkáló legénységét egy közelben tartózkodó japán hajó legénysége megmentette.

Rejtélyes módon ölték meg Pittsburgban egy asszonyt.

Vasárnap a kora reggeli órákban két férfi és egy nő behatolt a Clem családnak Pittsburgban 1025 Gibbon Streeten levő lakására és elrabolták a 32 éves Mrs. Sadie Cleet, elhajították vele s az Allegheny folyóba dobták. A holttestet megtalálták. Míg a tettesek az asszonyt elhurcolták, a férj és két gyerek mit sem sejtve aludtak.

OSTROM-ÁLLAPOT a perzsa fővárosban

Teljes elégtétel Amerikának.

Robert Imbrie amerikai alkonzulnak Teheránban — Perzsa fővárosában — múlt pénteken történt meggyilkolásáért Amerika teljes elégtételt fog kapni.

Az alkonzul, aki egy Seymour nevű amerikai társaságában, egy vallási tisztelet tárgyát képező kutat lefénképezett, egy tüntető csoport halálra kőöztette abban a hiedelemben, hogy a Bahá-csoportnak a tagja. A Bahá-csoport ugyanis nemrégiben kegyeletsértően viselkedett és a tüntetők éppen ezek ellen vonultak fel a "csodakutná".

Perzsa kormánya azonnal elrendelte az ostromállapotot Teheránban. Eddig a tüntetők közül 70 embert elfogtak. A legérellyesebb nyomozás indult meg és a perzsa kormány biztosította Amerika követét, hogy a gyilkosságért teljes elégtételt fog szolgáltatni.

Braziliában már amerikaiak is veszélyben vannak.

A saopauloi amerikai konzultól jelentés érkezett Washingtonba, mely szerint a brazil forradalmi területen élő amerikaiak is veszélyben vannak és ezért védelmükre amerikai csatahajó kirendelése szükséges.

Farkaspillantást vetünk egymásra a francia és angol Londonban

A SIKERT CSAKIS AZ AMERIKAI BIZTOSÍTHATJÁK.

Két lényeges pontra nézve mégis létesült a megegyezés.

A francia telhetetlenség nem tágit az önzés politikájától. — Anglia ellene fordult a franciáknak. — Az eddig elért eredmény is csak Young közvetítésének köszönhető.

A londoni konferenciázók az ügyek mostani állása szerint ugyan még nem uszták meg a válságot, mégis egy-két lépéssel mintha közelebb értek volna a megegyezéshez. Az ellentétek ütközéspontja — mint eddig is mindig — a franciák álláspontja, mely a németeket az ántánkői bizottság ellenőrzése alól nem akarja felszabadítani, mert attól tartanak a franciák, hogy ez a felszabadítás önző érdekeiket keresztezi.

A franciákkal ellentétben az angolok a célt biztosító középutat keresik, mely legalább némileg felszabadítsa a németeket a reájuk zuduló terhek sulya alól, másrészt a németek nemzeti becsületét is megvédi a franciák hatalmi tobzódásával szemben. Az angolok annak a tervnek a szószólói, hogy amerikai ember ellenőrzése alatt független tanács intézze a Dawes-javaslatl kapcsolatos jóvátelet.

A civódás a Dawes-javaslat sorsa körül forog. És érdekes, hogy az érdekelték nem arról beszélnek, miféle berendezkedésekkel biztosítsák Európa békéjét, miután Németországgal megegyeztek a Dawes-javaslat felett, hanem a vita állandóan arról folyik: mit tevők legyenek, ha Németország nem veti magát alá — minden feltétel nélkül — a hatalom nagyrainak, kiknek ma a gyűlölködő, kufárkodó és lelketlenül önző Franciaország a megszemélyesítője.

A sötét háttérben még egy másik összecsapás van folyamatban: Anglia harca a győzelmű mártortól kótyagos és telhetetlen Franciaországgal. Lassan-lassan kezdenek már kiábrándulni a franciákból és titokban talán arra gondolnak, hogy kár volt ennek a gyűlölködő nációnak annyi sok előnyt adni a békeszerződéseken.

MEGHIVJÁK, NEM HIVJÁK A NÉMETEKET LONDONBA?

A Ruhr-vidék kiürítésétől függ a megegyezés.

Marx kancellár nyilatkozata.

Berlinből jelenti a United Press, hogy a németek bizonyosra veszik, hogy meghívják őket a londoni konferenciára és módot nyújtanak nekik a Ruhr-vidék megszállása kérdésének, valamint egyéb sérelmeiknek előterjesztésére.

Abban a reményben, hogy a londoni konferenciára való meghívás el nem maradhat: a német birodalmi gyűlés a legközelebbi napokban minden érdemleges bel- vagy külpolitikai kérdés tárgyalását elhalasztja.

MARX KANCELLÁR

a londoni konferenciára és a Dawes-javaslatra vonatkozólag politikai elváratai előtt a következő nyilatkozatot tette:

A Dawes-javaslat sorsát abban a percben biztosítják, amint a Ruhr-vidék kiürítését — feltételként elfogadják. Németország feltétlenül aláveti magát a javaslat határozatainak, amint a Ruhr-vidék kiürítését illetőleg az első komoly lépés megtörténik.

Fenyegető levelet küldött a Ku Klux Klan szervezet.

Philadelphian Thomas J. Eulane fenyegető levelet kapott, hogy hasonló megbélyegzés vár rá, mint a michigani Rev. Looht érte, ha nem hagy fel a Ku Klux Klan ellen való állandó hárszájával.

A 4 hónapos görög kormány csufos vereséget szenvedett.

Miután 2 nap előtt botránys verekedés színhelye volt a görög képviselőház, most a hír kiérkezésétől Athénből azt jelentik, hogy Panastasion görög miniszterelnököt és kormányát leszávatták. A kormány, mely mindössze 4 hónapig volt uralkodó, beadta a lemondását.

MIT MONDANAK AZ AMERIKAI BANKÁROK?

A American Institute of Banking tagjainak legutóbb Baltimoreban tartott gyűlésén Fred. I. Kent — a Bankers' Trust Company of New York — elnöke hosszabb beszédben tette szöve a londoni konferencia eseményeit és felvetette a kérdést, miféle következményekkel járhat, ha Németország nem veti magát alá a Dawes-tervezet rendelkezéseinek?

Kent bankárnak az a nézete, hogy a Dawes-javaslat visszautasítása olyan pénzügyi bonyodalmakra vezethet, aminek Európára még nem ért meg a fegyverszűnet óta.

Ha a javaslat Németország részéről visszautasítatának, mondta Kent, Franciaország és Belgium folytatják politikájukat a megszállott Ruhr-vidéken, ami európai pénz értékének tovább csökkenésével egyértelmű. "Az ipar és kereskedelem nem mindennapi csajlét jelentené a londoni konferencia sikertelensége és mindaz, ami a gazdasági viszonyok jobbrafordulása érdekében eddig történt, márholnapra kártyavárként omlanék össze. "A visszahatás Amerikát is felette súlyosan érintené és érekenyebb csapás volna, mint bármiféle eddigi pénzügyi bonyodalom a háboru óta."

Morganék készek a német kölcsön felét átvenni.

A J. P. Morgan & Company amerikai tőkeérdekeltségnek londoni képviselője a leghatározottabb formában kijelentette, hogy a Morgan-pénzcsoport készen áll a németeknek adandó kölcsön felét jegyezni, ha Németország fenntartás nélkül elfogadja és teljesíti a Dawes-javaslat feltételeit.

III. FEJEZET. Az első börtön. Mire a hetivásár megkezdődött, Sobri Jóska már ott állt a dísznökök Zircen. Az első vevőnek oda is adta, úgy amint kérte. A pénz begyűrte...

Hirek az elhagyott hazából

BÁCS-BODROG MEGYE

Halálra tiport a bika egy földbirtokost. Bajáról jelentik: Catti Antal garsi földbirtokos kihajtatott pusztájára, hogy ellenőrizze a mezei munkát. Amikor az istállók előtt haladt el, egy megvadult bika rontott ki az egyik istállóból s a földbirtokost felöklelte. A megvadult állat toporzékolni kezdett a földre tepert ember testén s valamennyi bordáját összetörte. A cselédség nagy ügyellen bájjal kiszabadította a szerencsétlen embert a veszélyes helyzetből, kocsira tették és lakására szállították, azonban az agyonkínzott földbirtokos pár órai szenvedés után meghalt.

BÉKÉS MEGYE

Egy kétszázhat kilós aszszony halála. Gyuláról jelentik: Csorvás községből beteg hozták be a gyulai kórházba özvegy Csernyik Györgyné, Földi Anna ottani földbirtokos, akit testsúlyának abnormis gyarapodása döntött az ágyba. Az orvosi tudomány azonban nem segíthetett rajta, mert másnap nagy szenvedések között meghalt. Halálának általános elszírosodás és szívizomsorvadás okozta. Negyvenöt éves volt és meglehetősen alacsony termetű, szélesége majdnem egyenlő volt a magasságával. Halála után megmérték s testsúlya ekkor kétszázhat kilogramm volt.

CSONGRÁD MEGYE

Tömörkényről házassodott Szőgi Sándor csongrádi tanyai gazda, de amikor vigadozva in-

dult, menyasszonyáért, őt és kívánt béremelést, sztrájkba-csongrádi legénybarátait megléptek. Most mezőgazdasági munkával foglalkoznak s így könnyen bírnák a sztrájkot. Az új trójai háboruban, az aszszonyért vívott harcban a csongrádiak győztek. A szerelmes vőlegény ököllel vitta ki magának a szép menyasszony kezét. Tíz tömörkényi legény megsebesült és három közülük aligha marad életben.

FEHÉR MEGYE

A megvadult bika a fehérmegyei Fövénypusztán Horváth Demeter gazdát halálra gázolta. Háromszor is feldobta a levegőbe, majd ismét földre tiporta s keresztül gázolt rajta. Mire kiszabadították, oly sérüléseket szenvedett, hogy nem sokára belehalt.

NÓGRÁD MEGYE

Salgótarján. Hetek óta áll a bányákban a munka. A bányászok nem kapván meg a

SZOLNOK MEGYE

Kirabolták Szolnok városi pénztárát. A szolnoki városi pénztárban betörők jártak, akik a városi pénztárát teljesen kifosztották. Az ott levő készpénzt, valamint a nagyértékű ékszereket elvitték. Keresik a vakmerő betörőt.

SZABOLCS MEGYE

Halálos fürdés. Kisvárdáról írják: Kis Lajos most érettségizett fiatalember a Ti-

AZ UJABB ROMÁN MERÉNYLET.

Az erdélyi magyarságot az oláhok részéről újabb súlyos merénylet érte. Anghelescu oláh kultuszminiszter ugyanis rendeletet adott ki, mely szerint az érettségi vizsgálatokat ezután úgy írásban, mint szóban, csak oláh nyelven lehet lefolytatni.

A rendelet a magyar felekezeti iskolákra is vonatkozik s ezekben az iskolákban az érettségi vizsgálatokon, nem az egyházi főhatóság megbízottja, hanem az oláh kormány képviselője fog elnökölni. Az önkényes rendelet, mely a felekezeti iskolák autonómiáját egyszerűen felrétolta, nemcsak az erdélyi magyarságot, de a mérsékeltbb oláhság körében is nagy felháborodást keltett. A lapok rendkívül éles hangon támadják a rendeletet kiadó minisztert s nem egy lap vezércikkben tiltakozik a miniszter önkényeskedése ellen.

szába ment fürdeni. Jó uszó volt és annak dacára az örvény magával sodorta. Holttestét eddig nem találták meg, bár iskolatársai mindent elkövettek, hogy szerencsétlenül járt társuk hulláját megtalálják. Édesatyja, Kis István és kiterjedt rokonság gyászolja.

TARKA KÉPEK.

Megnyerte a fogadást.

A mészáros iszik egy zsidó korcsmájában s dicekszik, milyen pontosan tudja szabdalni a húst. Fogad a korcsmárossal, hogy levágja a körmöt az ujjáról anélkül, hogy az ujját megsértené.

— Áll a fogadás! — mondja a korcsmáros s ráteszi az ujját egy tőkére.

A mészáros nekigyürkőzik s egy nagy késsel több levágja a zsidó ujját.

— Ájváj — jajgat ez — megnyertem a fogadást!

Ahová újság nem jár.

Egy házassulandó pusztai legénytől kérli a pap:

— Édes fiam, megtudnád-e mondani, hogy a három isteni személyből melyik halt meg?

— Hát meghalt? — csodálkozott a legény.

— Ejnye, hát még azt sem tudod? — pirongatta szelíden a tisztelendő ur.

— Már, kérem alásan, — tört ki az őszinteség a legényből, — mi miattunk meghalhat akár mind a három, mert a mi pusztánkra nem jár újság.

A védelemről gondoskodott.

Bíró: Hogy mer maga a tárgyalásra egy furkósbottal jönni?

Vádlott: Bocsánat, de a bíróságot maga mondta, hogy gondoskodjam védelemről!

ITT VAN

AZ ÚJ BEVÁNDORLÁSI KÉRVÉNY MINTÁJA

megkezdjük a kérvények kiállítását

A SZÜKSÉGES FELVILÁGOSÍTÁSÉRT

IRJON, VAGY JÓJÖN BE AZONNAL.

B. T. Tárkányi

Hajójegy — Pénzküldő — Jogügyi Irodája

4743 SECOND AVE.,

PITTSBURGH, PA.

Akarja hallani? Aztán vártva be a feleletet, szép, csengő hangon rikkent a dal:
Sobri Jóska nehéz vasba van verve,
Bilincse a porkolábé szerelme,
Tomocartartó orzi a rabokát,
Sobri Jóska az asszonyt nyulatgát.
Sobri hallgatta a nótát. Aztán valami nehéz gúnyos járta át a lelket. Hát a hortolból is kiszivárgott szerelmének története. Színe szerelét volna visszahozni, hogy újbol is mulatgassa a töm-

szerepeiből add vissza a csokomat, — felelt Sobri, hamarosan megfellekedve a szép porkolábnéról.
A csárdásné elmosolyodott, nem mondott se nemet, se igent, de Sobri olvastott már az asszony szemében. Tudta már, hogy nem lesz szűksége nagy viaskodásra az asszonnyal.
— Hát galambom szép csárdásné, éjeli szállást ád-e az efféle vándorló legénynek, mint amilyen én vagyok?
— Szép szóért, jó fizetésért, mér ne, — felelt a csárdásné.
— Szép szöbol nem lesz hiány, fizetség meg az lesz, ami többet ér sok pénznel: Sobri Jóska ölelése.
A csárdásné összeeszmélt a kezét.
— Kigyelmed a Sobri?
— En vagyok.
— No hát látom, nem jobb a hírenél. Nótávan arról, hogy igen ért ahhoz, hogy kell a fehérepek fejét elcsavarni. Ugy látom, igazza van a nótának.
Sobri meglepetten hallgatta a csárdásné szavait.
— Nótá? En rólam?
— Magáról meg a szép tomocartartónéról.
Akarja hallani?
Aztán nem vártva be a feleletet, szép, csengő hangon rikkent a dal:
Sobri Jóska nehéz vasba van verve,
Bilincse a porkolábé szerelme,
Tomocartartó orzi a rabokát,
Sobri Jóska az asszonyt nyulatgát.

Mikor a porkoláb visszajött, az asszony már félt volt. Az arca ki volt pirulva, s a betegségnél semmi nyoma sem látszott rajta. Szokatlan gyöngésséggel fogadta az urat, s nagyon dicserő a rabot, aki kedvére elvágta mindent és jó orvosságot készített számára, úgy hogy minden fájdalma elmúlt tőle.
A vén porkoláb dörmögött valamit, hogy sok baj van az asszonyokkal, aztán visszakísérte Sobrit szor betegkedett a porkoláb felesége, sokszor fel kellett hozzá rendelni Sobri Jóska, hogy orvosságot főzzön számára, hogy ne razzza az asszonyt a hideg!
Utóbb aztán asszonyi furfanggal rávette a porkolábné az urat, hogy Sobrit rendelje oda a ház körül szolgáló mindenes legénynek. A porkoláb beleegyezett s most már nem kellett a szép asszonynak sutyomban leszállni a börtön sötétjébe, hogy szerelmesével találkozzék, nem kellett őt ürügygel felhozni a börtönből, ott lehetett mindig mellette, minden gyauulian percben élvezhette a két szerelmes a tiltott, rejtetett boldogságot.

Nem volt már rab Sobri Jóska! Sötét vetette szul az asszonyt, ki halálosan szerelmes volt a déleg legénybe. S mikor átölelte őt Sobri, mikor forcsokáival fúrosította az asszony vérszíro arcát, akkor az asszony megfellekedett róla, hogy rablegény áll előtte, hanem urának ismerte őt el parancsolójának, akinek a szeméjára után igazodott az asszony jó vagy rossz kedve.

Sobri a természetből éles észszel volt megáldva, de iskolába nem járt soha. Nem ismerte az írást, nem tudott olvasni. A szép porkolábné pedig helyzetéhez képest elég műveltséggel bírt, s mikor egy

Íctartó feleségével, de aztán az édes szabadság érzete megkapta őt. Nem, nem megy vissza. De a csárdásban sem volt maradás. Az a nótá, ami olyan fájdalmas érzést keltett fel benne, hogy nem tudott a szük falak közt megmaradni. Nehéz volt utjának, s mikor estére a Bakony közepén vágtatott utjának, s mikor estére a Bakony közepén tányát ütött egy bokor aljában, akkor megérte, dött benne a szándék, hogy birtokába veszi a Bakonyt. Annak lesz a fejedelme, annak lesz a királyának.
Egy-kettőre szervezte a bandát. Mikor, Mógor, Pap Andor, Nagy Jancsi, Lillom Petti voltak a cinhosársainak elöl. A többi is mind vőlegéssé lett ember volt, akikt úgy szedett ki a többi jelentkező közül. Mert jelentkező volt elég. Mindenfélle tehergő ember gyűlt Sobri köré, hanem a vezér nem fogadott el mindent.
A jelentkezőket egyenként maga elé szólította s aki nem kedvére való feleletet adott szó nélkül elkergette. Mikor aztán megalkototta a bandát, egybehívta a jelenvolakat mind. Azokat is a ki-keret nem vett be a bandába. És szigorú kemény parancsával kiadta rendelkezését.
— A Bakony királyi én vagyok! Szavam törvény, amellyel meg kell tartani mindenkinnek. Menyomom a szót, mindenkinek, aki a Bakonyban tartózkodik, ha a bandába, ha a maga kedvére dolgozik. Aki szavam ellen cseleksedik, életével jár.

Sobri éppen hazatérőben volt, mikor az asszonyt nyál talákozott.
— Miért sir asszony-néném?
Az asszony nagy zokogás között elmondja, hogy mi történt vele.
— Soha se hittem volna, mondja aztán az asszony, hogy Sobri Jóska még efféle szegény asszonyt, is kifosztson, mint amilyen én vagyok.
Sobri iszonyu haragra gerjedt.
Nemcsak az bánította őt, hogy az asszonyt meg-rabolták, hanem az is, hogy az asszony azt hitte, mi-képen ő, Sobri volt a rabló.
— Biztosan tudja asszony-néném, hogy Sobri volt aki elvette a homját?
— Hát egész biztosan nem tudom, de úgy vélekedem.
— Rosszul vélekedik kend. Sobri nem volt. Mert Sobri én vagyok, én pedig ugye bizony, egy ujjal sem nyultam kendhez!
Az asszony szinte halálra vált, mikor Sobri szavait meghallotta.
— Kegyelem, grácia — szólt — szegény fejemen! Bizony nem akartam rosszat mondani. De hát efféle öreg asszonynak már többet eljár a szája mint kellene.
— Sebaj, mondja Sobri. Igaza volt kendnek abban, hogy szivtelenség volt elszedni a maga homját. De abba nem volt igaza, hogy Sobri a gyámnakodott. Sobri nem bántja a szegényt. Gyevünk. Avval magával vivén az asszonyt, a tanya felé irányozta lépteit.
Ott már a banda több tagja gyűlt egybe, akik a szegény asszonytól, elvett apróságokat látva, maguk is kezdték korbálni a rablás elkövetőjét.
— No, mondja Mógor, a te börtömben sem szeretnék lenni, ha a vezér megtudja mit tettél.

Sobri éppen hazatérőben volt, mikor az asszonyt nyál talákozott.
— Miért sir asszony-néném?
Az asszony nagy zokogás között elmondja, hogy mi történt vele.
— Soha se hittem volna, mondja aztán az asszony, hogy Sobri Jóska még efféle szegény asszonyt, is kifosztson, mint amilyen én vagyok.
Sobri iszonyu haragra gerjedt.
Nemcsak az bánította őt, hogy az asszonyt meg-rabolták, hanem az is, hogy az asszony azt hitte, mi-képen ő, Sobri volt a rabló.
— Biztosan tudja asszony-néném, hogy Sobri volt aki elvette a homját?
— Hát egész biztosan nem tudom, de úgy vélekedem.
— Rosszul vélekedik kend. Sobri nem volt. Mert Sobri én vagyok, én pedig ugye bizony, egy ujjal sem nyultam kendhez!
Az asszony szinte halálra vált, mikor Sobri szavait meghallotta.
— Kegyelem, grácia — szólt — szegény fejemen! Bizony nem akartam rosszat mondani. De hát efféle öreg asszonynak már többet eljár a szája mint kellene.
— Sebaj, mondja Sobri. Igaza volt kendnek abban, hogy szivtelenség volt elszedni a maga homját. De abba nem volt igaza, hogy Sobri a gyámnakodott. Sobri nem bántja a szegényt. Gyevünk. Avval magával vivén az asszonyt, a tanya felé irányozta lépteit.
Ott már a banda több tagja gyűlt egybe, akik a szegény asszonytól, elvett apróságokat látva, maguk is kezdték korbálni a rablás elkövetőjét.
— No, mondja Mógor, a te börtömben sem szeretnék lenni, ha a vezér megtudja mit tettél.

Sobri éppen hazatérőben volt, mikor az asszonyt nyál talákozott.
— Miért sir asszony-néném?
Az asszony nagy zokogás között elmondja, hogy mi történt vele.
— Soha se hittem volna, mondja aztán az asszony, hogy Sobri Jóska még efféle szegény asszonyt, is kifosztson, mint amilyen én vagyok.
Sobri iszonyu haragra gerjedt.
Nemcsak az bánította őt, hogy az asszonyt meg-rabolták, hanem az is, hogy az asszony azt hitte, mi-képen ő, Sobri volt a rabló.
— Biztosan tudja asszony-néném, hogy Sobri volt aki elvette a homját?
— Hát egész biztosan nem tudom, de úgy vélekedem.
— Rosszul vélekedik kend. Sobri nem volt. Mert Sobri én vagyok, én pedig ugye bizony, egy ujjal sem nyultam kendhez!
Az asszony szinte halálra vált, mikor Sobri szavait meghallotta.
— Kegyelem, grácia — szólt — szegény fejemen! Bizony nem akartam rosszat mondani. De hát efféle öreg asszonynak már többet eljár a szája mint kellene.
— Sebaj, mondja Sobri. Igaza volt kendnek abban, hogy szivtelenség volt elszedni a maga homját. De abba nem volt igaza, hogy Sobri a gyámnakodott. Sobri nem bántja a szegényt. Gyevünk. Avval magával vivén az asszonyt, a tanya felé irányozta lépteit.
Ott már a banda több tagja gyűlt egybe, akik a szegény asszonytól, elvett apróságokat látva, maguk is kezdték korbálni a rablás elkövetőjét.
— No, mondja Mógor, a te börtömben sem szeretnék lenni, ha a vezér megtudja mit tettél.

A KRONSTADTI KÉM — Irta: Pemberton

Mikor a katonák ledobták a tépet ruhájá, véres kezű foglyot valami padlóra, a világosságot egyszerre koromsötétség váltotta föl Pál körül s ez irtóva gondolta el, hogy ez csakugyan a pokol sötétsége az ő számára, mert ime, Oroszország könyörtelen vaskeze utólérté még itt, Angolországban is, abban a hazában, mely után ugy vágyakozott az a leány, kit jobban szeretett mindennél a világon.

23. FEJEZET.

Hajnali négyet ütött a közeli templom órája, mikor Marian riadtan ébredt föl tompa, kábult álmból és látta, hogy még mindig ott ül az ablak mellett egy alacsony székben. Mi is történt? gondolta. Itthon van-e Pál? Az agyongyötört, elyengült leány halálós fáradtsággal emelkedett fel és tapogatózva ment át a sötét előszobán keresztül Pál hálószobájá felé. Az ajtó nyitva volt és benn senki. Az ágy melletti asztalkán egy kis hervadt ibolyacsokor hevert Marian ajkához szorította. sirva csókolta meg; aztán fuldokló zokogással borult le az ágy elé, de most már tudta, hogy fordítsa el az ég Pálról a veszedelmet.

Csak most látta, mily óriási vá nőtt lelkében az az érzés, hogy egész élete, boldogsága attól függ, vele van-e Pál vagy nincs. Egy évvel ezelőtt még közömbös volt előtte a dolog, de most már tudta, hogy ez az egyetlen ember a világon, akit szeretni bírna. Ha Pál kariaiban tartotta, remegett; este, ha elváltak, Pál neve volt az imádság utolsó szava is a leány ajkán: ébredésekor Pálé volt első gondolata is.

Év lett lassankint hét óra. A nő erős ösztönével Marian csakhamar azt gondolta, hogy a

meg s aztán hirtelen körülnézve, visszafutott a szobába és megint az ablakhoz lépett. A kapu előtt gyönyörű fogat állott meg; csillogó szerszámu pompás orosz vasererek toporzékoltak előtte, mikor a lakáj leurgrott a bakról.

Néhány perc múlva pedig a szolgáló lépett be Marianhoz, kormos kezében névjegyet tartva ezzel a névvel: Tolma herceg.

— Nem a kisasszonynak szól, hanem az urnak, — szólta a leány, de Marian félretolta az utból s iskolás leány módjára szaladt le a lépcsőn. Mire leért, arca csakugy égett az izgalomtól, mert ösztönyszerűleg úgy érezte, hogy ez az idegen meg fogja menteni Pált.

— Pál nincs itthon, — szólalt meg a kocsi mellé lépve; — Talvi grófhöz ment tegnap s azóta nem láttam. Attól félek, hogy baja történt, különben nem hagyott volna itt magamra. Én Best Marian vagyok s oly gyakran hallottam az ön nevét. Ha beszélhetnék önnel néhány percet —

Lihegve állt a kocsi mellett, mialatt az öreg ember bámulva nézte. Tetszetett neki a látvány, mert odaszólt a lakájnak: — János, kiszállok.

Nagynehezen ki is bontakozott a tükörök, prémek közül s aztán mentegetőzve mondta: — Csakugy, édes gyermekem, akkor a karját kell ám nekem nyújtani. Öreg ember vagyok, hiába. Magasan laknak? Marian elpirult.

— Nem vagyunk gazdagok és féltünk szállodába menni, mert... — Tudom, értem! — felelt a herceg. — más lakást kell kerésnünk az ön számára. A nap még el találja éretni ott fent azt a szép arcot. Lelkemet talán egyenesen az égbe megýünk föl?

Végre fölértek a szegényes kis szobába s ezalatt az öreg herceg nyájasan parancsoló, jószágos modora egészen meghódította Mariant; de benn a szobában most tűnt csak fel a leánynak, hogy milyen szegényes környezetük van. A hibátlan, választékos öltözéki, fejedelmi modoru öreg főúr jelenléte egyszerre láthatóvá tette ezt.

Ez azonban talán kitalálta a leány gondolatát, mert így szólalt meg:

— Az ön jelenléte gyermekem, elég ékesség ennek a szobának; az ön mosolygása és a napfény. Ha fiatalember volnék, szívesen eljőnnék ide minden nap, hogy láthassam. Nem számoljuk az olyan lépcső fokait, amely a paradicsomba vezet.

Aztán olyan hosszan, áthatóan nézett a leányra, hogy ez lángoló arccal sütötte le szemét a földre.

— Ön tehát Miss Best! És ön hozta el ide a mi fiunkat; ön az oka, hogy hátat fordított egész Oroszországnak. Lássá, azért jöttem ide, hogy szemrehányásokat tegyek önnek, de im — tehetetlen vagyok; azért tehát jobb lesz, ha ideül mellém és beszélgetünk egy kicsit.

Marian oda vont egy alacsony kis széket s engedelmesen ült le az öreg ur mellé, csaknem a lábához. Soha életében nem találkozott még valakivel, akiben önkéntlenül annyira bizott volna. Szegény atyja — rég ideje volt már, hogy meghalt az is, — az egyszerű pap, a poros könyvek és egyhangu egyházi beszédek embere inkább csak szálnalmat tudott benne kelteni. Az ősz herceg főúri modoru, fejedelmi föllépése önkéntlenül azt a gondolatot ébresztette benne, vajjon hogyan, mivé fejlődik ő maga is, ha ilyen emberek körében jött volna a világra.

— Ön nagyon jó hozzám, uram, — szól aztán egyszerűen, — és én oly régen nem találtam már valakit, aki barátom lett volna. Néha azt hiszem, nem is találok már soha többé.

(Folytatjuk.)

BÁRMILYEN NYOMTATVÁNYRA VAN SZÜKSÉGE

küldje rendelését erre a címre:

MAGYAR HIRADÓ

4805 SECOND AVE.

PITTSBURGH, PENNA.

Mindenféle nyomtatványokat, úgymint Alapszabályokat, Diszokmányokat, Levélapirokat, Borítékokat, Plakátokat, Belépti jegyeket stb. stb. a LEGOLCSÓBBAN, LEGSZEBBEN és LEGGYORSABBAN készítünk el

Vidéki megrendeléseket gyorsan, pontosan és a legnagyobb meglepedésre szállítunk.

Ha valamely egyelet vagy ifjuság bált vagy pikniket rendez s a szükséges nyomtatványokat nálunk rendel meg, ugy a mulatságot teljesen ingyen hirdetjük a MULATSÁGOK NAPTÁRA című népszerű rovatunkban.

Kérjük az egyleteket és az amerikai magyarságot, hogy forduljanak hozzánk teljes bizalommal és biztosítjuk őket, hogy a legjobbat és legszabot kapják.

Gyors, pontos és lelküismeretes kiszolgálás Mindenki Részére.

— Gondolom, nem ismert határt s imponálni annyira tudott, hogy a Bakony körül összes uraságok, a papi birtokok szó nélkül kiadták neki a "konvenciót", amit a banda kiszabott rájuk!

Nem is volt ez valami csoda. Hisz valóságos igézet vette körül a rablókapitányt, s hatalmát mindenki elismerte, akinek csak dolga akadt vele. Maga Pápi Pál, a banda legvakmerőbb tagja, csuszó kutyamódra húzódtott Sobri lábához, ha a vezér nevében rátekintett.

A bandafőz gyakorta jött új ember, akiket a

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből

— Nem is kötelességből, hanem igaz szívből